

DOMSTOLENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)

30. maj 2006 (*)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit – leasing af køretøjer – forbud mod at anvende et køretøj i en medlemsstat, når det tilhører et leasingselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, hvor køretøjet også er indregistreret – varig anvendelse på førstnævnte medlemsstats område«

I sag C-435/04,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour de cassation (Belgien) ved afgørelse af 6. oktober 2004, indgået til Domstolen den 14. oktober 2004, i straffesagen mod:

Sébastien Victor Leroy,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Schiemann, og dommerne N. Colneric (refererende dommer) og E. Levits,

generaladvokat: E. Sharpston

justitssekretær: R. Grass,

idet Domstolen træffer afgørelse ved begrundet kendelse i henhold til procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 49 EF – 55 EF.

2 Denne anmodning er fremsat i forbindelse med en straffesag mod Sébastien Victor Leroy, der er bosat i Belgien, for at have ført et køretøj i Belgien, som ikke var indregistreret i denne medlemsstat, og som ikke havde nummerplader, der var udstedt i forbindelse med indregistreringen.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Artikel 49, stk. 1, EF lyder således:

»Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet for så vidt angår statsborgere i

medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.«

Nationale bestemmelser

4 Artikel 2, stk. 1, i den belgiske kongelige anordning af 20. juli 2001 om registrering af køretøjer (*Moniteur Belge* af 8.8.2001, s. 27031) bestemmer:

»Et køretøj kan først tages i brug, når det er indregistreret, og når det er forsynet med nummerplader, udstedt i forbindelse med indregistreringen.«

5 Anordningens artikel 3 bestemmer:

»Stk. 1. Personer, der er bosat i Belgien, skal lade de køretøjer, som de ønsker at anvende i Belgien, indføre i det register over køretøjer, der er nævnt i artikel 6, også når disse køretøjer allerede er indregistreret i udlandet.«

[...]

Stk. 2. Indregistrering i Belgien af køretøjer, der er indregistreret i udlandet og taget i brug af de i stk. 1 nævnte personer, er dog ikke obligatorisk i følgende tilfælde:

nr. 1 et køretøj, som en udenlandsk lejer stiller til rådighed for en fysisk eller juridisk person, der er indført i folkeregistret i en belgisk kommune eller et belgisk selskabsregister, for en periode på maksimalt 48 timer

[...]«

6 Artikel 29 i kongelig anordning af 16. marts 1968 om samordning af lov om politiet og færdselsloven (*Moniteur belge* af 27.3.1968, s. 3145) fastsætter en sanktionsordning.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

7 Sébastien Victor Leroy, der har bopæl i Belgien, blev i medfør af artikel 2, stk. 1, i kongelig anordning af 20. juli 2001 og artikel 29 i kongelig anordning af 16. marts 1968 dømt for at have ført et køretøj i Belgien, som ikke var indregistreret i denne medlemsstat, og som ikke havde nummerplader, der var udstedt i forbindelse med indregistreringen.

8 Sébastien Victor Leroy har medgivet at være hovedbruger af dette køretøj, der tilhører et leasingselskab med hjemsted i Storhertugdømmet Luxembourg. Han har ikke gjort gældende, at det pågældende køretøj anvendes til brug for hans erhvervsmæssige virksomhed på en anden medlemsstats område end bopælsmedlemsstaten.

9 Efter appel iværksat af Sébastien Victor Leroy har Cour de cassation besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er artikel 49-55 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en person, der har bopæl og som arbejder i denne medlemsstat, forbydes på denne stats område at anvende et køretøj, der tilhører et leasingselskab, som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj ikke er blevet indregistreret i førstnævnte medlemsstat, selv om det er blevet det i sidstnævnte medlemsstat?«

Om det præjudicielle spørgsmål

10 Domstolen kan i medfør af procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit, træffe

afgørelse ved begrundet kendelse, når besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål klart kan udledes af retspraksis.

11 Ifølge fast retspraksis er artikel 49 EF til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser, som uden at være begrundet i objektive hensyn begrænser en tjenesteyders muligheder for effektivt at udøve denne frihed (jf. bl.a. dom af 21.3.2002, sag C-451/99, Cura Anlagen, Sml. I, s. 3193, præmis 29). Desuden omfatter den frie udveksling af tjenesteydelser både tjenesteydere og modtagere af tjenesteydelser (dom af 13.7.2004, sag C-429/02, Bacardi France, Sml. I, s. 6613, præmis 31).

12 Det er ubestridt, at forpligtelsen til at foretage indregistrering i den medlemsstat, hvor de køretøjer, der er leaset af en virksomhed, der har hjemsted i en anden medlemsstat, anvendes, medfører, at virksomhed med grænseoverskridende leasing vanskeliggøres (Cura Anlagen-dommen, præmis 37). Registreringspligten mister ikke sin karakter af hindring, blot fordi det selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, kan få indregistreret køretøjet i selskabets eget navn i Belgien uden at have et fast driftssted dér (dom af 15.12.2005, forenede sager C-151/04 og C-152/04, Nadin m.fl., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 38).

13 Hvad angår en eventuel begrundelse for registreringspligten har Domstolen allerede taget stilling til de bestemmelser, der er genstand for hovedsagen, i dommen i sagen Nadin m.fl. Hvad angår artikel 43 EF har Domstolen i nævnte doms præmis 55 fastslået, at denne bestemmelse er til hinder for, at nationale bestemmelser i en medlemsstat pålægger en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i denne medlemsstat, pligt til i denne stat at indregistrere en firmabil, der er stillet til rådighed for ham af det selskab, der beskæftiger ham, og som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj hverken er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

14 På tilsvarende måde er artikel 49, stk. 1, EF til hinder for, at lovgivningen i en medlemsstat som den, der er genstand for hovedsagen, pålægger en person, der har bopæl og som arbejder i denne medlemsstat, pligt til i denne stat at indregistrere et køretøj, som vedkommende har lejet af et leasingselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj hverken er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

15 Det tilkommer den nationale ret at tage stilling til varigheden af den i hovedsagen omhandlede leasingkontrakt og til, hvorledes det lejede køretøj faktisk anvendes (jf. dommen i sagen Nadin m.fl., præmis 42).

16 Henset til ovenstående bemærkninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 49 EF – 55 EF ikke er til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der har bopæl og som arbejder i denne medlemsstat, forbydes på denne stats område at anvende et køretøj, som vedkommende har lejet af et leasingselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj ikke er indregistreret i førstnævnte stat, og det er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i denne førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

Sagens omkostninger

17 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolen (Fjerde Afdeling):

Artikel 49 EF – 55 EF er ikke til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der har bopæl og som arbejder i denne

medlemsstat, forbydes på denne stats område at anvende et køretøj, som vedkommende har lejet af et leasingselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj ikke er indregistreret i førstnævnte stat, og det er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i denne førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

Underskrifter

* Processprog: fransk.